דאס קינד פון זינד

די געפאלנסטע מענשן און די העכסטע איידעלע געפילן ווערן ארויסגעבראכט אין דעם דאזיגע מערקווירדיגן און הענסטע שפאנענדן ראמאן.

פון א. ד.

(פארטזעצונג)

— מיס ראזענשטיין האט א ווייל געשווינגן. עס האט אויסגעזעען אז זי קעמפט נאך אלץ מיט זיך, ראן האט זי געזאגט שטיל:

— נו, זאל זיין אזוי, אויב עס קאן אנדערש ניט זיין. — טא הערט זיך איין, איך וועל זיין מיט אייך אפן.

— איך וויל אייך זאגן מר. הייל־בורן, אז איינגנטלאך האט איר מיך אינ־נאנצן ניט פארשטאנען. איך האב ניט געמיינט אז איך וויל ניט דייראט מיט אייך אדער אז איך וויל איבערהויפט ניט הייראט. איך בין צופרידן תחונה צו האָ־בען, אבער נאר ווען דער מאן, וועלכער געפעלט מיר וועט איינגיין אויף מיינע באדינגונגען:

זי האט אים באטראכט מיט א טרוי־ערוקן שמייכל.

— איר זייט צופיל זיכער אין, מר. הייל־בורן, — האט זי געזאגט, — אבער איר זעט, איך בין בעסער פון אייך. איך האט מיך געהאלטן ביי א ווארט פון וועלכן איר האט מיך ניט געוואלט אפ־לאזן, און איך גיב אייך צוריק אייער ווארט נאך איידער איר בעט עס מיר צו טאן. איר זאגט, אז איר נעמט אן מיין דיינונג איז? איך ווייס ניט וואס זיין, איך גיב אייך צוריק אייער ווארט, איר מוזט באדינגונג פריער הערן.

— איר ווילט וויסן וואס מיין באָ־דינגונג איז? איר ווייס ניט וואס איר וועט דיינקען ווענן מיר, ווען איר וועט עס הערן, אבער איינס קאן איך אייך זאגן, אז וואס איך זאג איז מיין פעסטע איבערצייגונג און דערביי וועל איך בלייבן בען.

— איר זאגט, אז איר ליבט מיך און אז איר ווילט מיט מיר הייראטן, גוט, איך בין צופרידן צו פארבינדן מיין שיק־זאל מיט אייערן, איך וועל מיט אייך חתו־נה האבן און איך וועל אייך זיין א גו־טער קאמעראד, א געטרייער לעבנס באָ־גלייטער, איכ'ל טראגן אייער נאמען, זיין אייער פרוי, אבער איך וויל אייך ניט זיין קיין ווייב.

— און דאס איז מיין באדינגונג, מיין מאן! דארף מיך נאך דער חתונה ניט באָ־ירן!

דער יונגערמאן איז געבליבן ווי פאר־שטייערט און ער האט א לאנגע צייט געקוקט אויף איר שטום מיט ווייט אויס־גערייסענע אויגן.

— איך פארשטיי אייך ניט, — האט ער ענדלאך קוים ארויסגעשטאמלט, — ווי קומט איר צו אזעלכע געדאנקען?

— איך האב דאס אייך געזאגט פרי־ער, אז איר וועט מיך ניט פארשטיין, — האט מיס ראזענשטיין געענטפערט געלאסן, — אדער וואונדערט אייך וואס מיין מיינונג איז? איר א וואונדערבארער מיינונג, וואס מען האט נאך ניט גע־הערט פון קיין פרוי, — האט מייקל הייל־בורן באמערקט.

פיעלע גוטע וועגען ווי צו עסען אלל־ברען

באזייטיגען פארשטאפונג און שאפען אייזען אין בלוט

עס זיינען דא פיעלע פארשיעדענע וועגען ווי אזוי מען קען עסען קעללאגג'ס אלל־ברען און הנאה האבען. ווי אזוי איהר זאלט עס ניט עסען, אלל־ברען איז באזיטיגט גאראנטירט צו באזייטיגען צוים־ווייליג און צוריקקהרענדע פארשטאָ־פונג, אדער איהר קרוגם אויער געלט צוריק!

פיעלע מענשען עסען קעללאגג'ס אלל־ברען אלס א סוריעל. עס איז געשמאק מיט מילך אדער קרעם. אן אנדער וועג איז צו געכרויכען עס אין סופס און סאָ־לאדס. עס איז זעהר געשמאק ווען מען ווייקט עס איין אין פרוכט זאפט. עס איז געשמאק מיט אלערליי שפייזען און איז געזונט.

קעללאגג'ס אלל־ברען באזייטיגט נים נאר פארשטאפונג, נאר עס שאפט אויך אייז זען פאר'ן בלוט. מיט מילך אדער פרוכט־זאפט ברייגנט עס דעם דייעט וויכטיגע וויי־טאמינס. פאר רעדוציירענדע דייעטס זאלט איהר עסען אלל־ברען. עס העלפט פאר־מיידען פארשטאפונג און בלוטלאזיגקייט.

באשטעלט א פעקעדזש קעללאגג'ס אלל־ברען. עס וועט אייך געפעלען די פארבע־טערונג אין טעם און פארם. אייער גראָ־סער האט עס אין רויטען־און־גרינעם פע־קעדזש. געמאכט פון קעללאגג און לאנ־דאן, אנטאריא. קעללאגג'ס אלל־ברען איז אבסאָלוט כשר אונטער דער השגחה פון אגודת הרבנים פון טאראנטאָ.

Kellogg's
ALL-BRAN
אויסגעבעסערט אין אינהאלט און טעם

דאס איז דערפאר ווייל די מענער האָ־בען זיך קיינמאל ניט געקימערט צו הערן די מיינונג פון די פרויען אויבער דעם פארהייראטן לעבן, — האט מיס ראזענשטיין געענטפערט שארף, — די מענער ווילן ארויפצווינגען אויף די פרוי־ען זייערע אנשויאונגען ווענן דער הייר־אט און זיי מעסטן די ליבע נאך זייער איינגענער מאס.

— און מיר עקלט אבער דער מאן אין זיין ליבע, און איך פיל צום פאראאכ־טונג.

— אהא, — האט דער יונגערמאן גע־זאגט מיט א געצוואונגענעם געלעכטער, — איר קאנקורירט מיט די פרויען שונ־אים, נאר אנשטאט וואס יענע האסן די פרויען האסט איר די מענער.

— איך האס ניט די מענער, איך בין ניט קיין מענער שונא, — האט זי גע־ענטפערט ערנסט, — א סימן האט איר אז איך אנטזאג זיך ניט פון צו הייראטן, און איך האב אייך אפן דערקלערט מיין ליבע. אין קענטנייס, איך שעץ דעם מאן פאר זיין ענערגיע און פאר זיין מוט; איך ליב אים אלס אויפבויער און אפילו אלס צושטערער, און ער שטייט הויך אין מיי־נע אויגן אלס קעמפער, און אפילו ווען ער פארלירט זיין קאמף; דאך ווען דער זעלבער ענערגישער, מוטיקער און שטאל־צער מאן ווערט צעשמאלצן ווי וואקס ווענען אויגן ווערן אים שפיציק און זיין פנים ווערט אנגעצונדן פאר דעם נאקעטן לייב פון א פרוי, ווען ער פארלירט דעם ענען און ער ווערט ווי פאר'שיכור'ט אין זיין שטורמדיקן באגער נאך פרויען־פלייש ראן פארלאכט איך אים, ער עקלט מיר אפ דאן.

— און איך וויל ניט פארלירן די אכ־טונג צו מיין מאן. איך וויל אים ניט זע־ען אזוי נארישי, אזוי הילפלאָז, און אזוי לע כערלאך, ווי א מאן זעט אויס, ווען עס קומט אין אים אויף די ליידנשאפט צו נעמען א פרוי אין זיין אומארמונג. איך וויל א מיין מאן זאל אימער זיין ניב־טער, רואיק און ערנסט.

און דערפאר איז מיין הויפט באדינ־גונג צו דעם מאן, וועלכער וויל מיט מיר הייראטן, אז ער זאל מיך ניט בארירן נאך דער חתונה אזוי ווי פאר דער חתו־נה. מיין מאן דארף ניט האבן קיין רעכט אויף מיין קערפער.

זי האט אראפגעלאזן די אויגן צו דער ערד, אזוי ווי זי וואלט זיך געשעמט פאר אירע איינענע ווערטער.

היימאן און העסטרין

באריסטערס, סאליסיטארס און א. וו.
216 — מעקאינטייר בלאק — 216
טעלעפאן 21 627
מר. העסטרינס וואוינונג:
56 סט. דזשאנס עוו. טעל. 53 133

שינבין, מאראזניק און ראבלין

Shinbane, Morosnick & Roblin
Barristers, Solicitors and Notaries
באריסטערס, סאליסיטארס, נאטאריוס
Office: 207-8 Confederation Life Bldg.
457 Main St. Opposite City Hall
טעלעפאן 21 345—6

טשערניאק, קאפשטיין און ספיוואק

Barristers, Solicitors, Etc.
460 מיין סטריט
טעלעפאן 24 591 און 24 666

א. ע. קאנטאר

אדוואקאט און נאטארי
A. E. CANTOR
אפיס: 210 נאטר דיים עוועניו
טעלעפאן 89 223
רעזידענס:
103 בענערמאן עוועניו, טעל. 51 353

ח. שולמאן.

אדוואקאט און נאטארי
געלט צו לייען אויף 6½ פראצענט
שולמאן און ניטיקמאן
213 קאנפעדעריישאן לייף בילדינג
457 מיין סטריט, אנטקעגן סיטי האל
טעלעפאן 88 462

Doctors' Directory דאקטוירים

IN ALPHABETICAL ORDER

Office	Residence	
53 578	51 250	דר. ס. דזש. בערמאק, 834 מיין סטריט אפיס שטונדן פון 2—4 און 7—8 DR. J. C. BERMACK
54 107	54 107	דר. דזש. ברענער, 367 סעלקירק עוועניו אפיס שטונדן: 3—5, 7.30—8.30 DR. H. D. ISAACS & DR. J. BRENER
26 947	53 422	דר. א. גוטמאן, 5—304 עוועניו בלאק 265 פארטעדזש עוועניו אפיס שטונדן: 10—12, 2—6 און ביי אפּאינטמענטס DR. A. GUTTMAN
22 717	54 429	דר. ס. דזשאוויש, 404 באיר בלדג. שטונדן: 11—12 און 3—6 און ביי אפּאינטמענטס DR. SIMON JAUVOISH
26 600	28 153	דר. ה. הערשפילד, 576 מיין סט. קאר. אלעקסאנדער עוו. אפיס שטונדן 11—1, 2—5 און 7—9 DR. H. HERSHFIELD
52 744	51 772	דר. ב. א. וויקטאר, קאר. סעלקירק און סאלמער (איבער דער באנק) אפיס שטונדן פון 3—5 און 7—8 DR. B. A. VICTOR
58 720	52 278	דר. א. מאיס, סט. דזשאנס בלאק, פרינטשארד און מיין אפיס שטונדן פון 2—4.30 און 7—9 DR. A. MOYSE
	52 376	דר. דזשא. כי. מעקטעוויש, שטונדן 2—5 און 7—9 פרויען און קינדער קראנקהייטן 500 קאלערדזש עוועניו, רעז. 504 קאלערדזש עוועניו. DR. GEO. B. McTAVISH
53 181	53 181	דר. י. פערלמאן, 291 באראוס עוועניו, קאר. טשארלס אפיס שטונדן פון 3—5 און 7—8 DR. I. PEARLMAN
54 866	51 968	דר. ס. קאברינסקי, סוויט 2 קראסס בלאק (מיין און דאפערין עוועניו.) אפיס שטונדן פון 3—5 און 6.30—8 DR. S. KOBRINSKY
24 480	49 763	דר. מעקס ריידי (עקס רעי) 283 פארטעדזש, קאר. סטיס (100 מאראנטא דזשעג. פראספט בלדג.), לענג איסטאנד שטונדן: פון 2—6 אוונטס און ביי אפּאינטמענטס DR. MAX RADY
53 915	52 614	דר. סעם ראדין, ראיאל בענק בילדינג (מיין און סעלקירק) אפיס שטונדן פון 3—4 און 6—8 DR. SAM RODIN
88 916	59 473	דר. א. ל. שובין, אפיס שטונדן 11—12 און 2—6 אפיס: בענק אף קאמערס בלדג., מיין און אלעקסאנדער רעזידענס: 375 מעקדאי עוועניו. DR. A. L. SHUBIN
28 281	51 848	דר. י. ה. בעקמאן, 800 באיר בילדינג DR. J. H. BECKMAN
24 465	51 359	דר. ד. מ. דזשענאָף, 2-830 סאמערסעט בלאק DR. D. M. GENOFF
88 013	53 320	דר. ה. מעדאוי, 332 מאניטאבא עוו. 3—5; 11—12 904 באיר בלדג. DR. H. MEDOVY

Dentists Directory דענטיסטען

IN ALPHABETICAL ORDER

Office	Residence	
51 560	41 652	דר. י. בן עזרא, ב.א. 962½ מיין סט. קאר. סעלקירק DR. I. BEN EZRA, B.A.
53 720		דר. מ. א. ברענמאן, סוויט 1 סט. דזשאנס בלק., 984 מיין סט. DR. M. A. BREGMAN
86 115		דר. ס. אי. גרינבערג, 414 באיר בילדינג. DR. S. E. GREENBERG.
52 744	39 829	דר. א. גארדנער, 409 סעלקירק עוועניו, קאר. סאלטער. (איבער דער ראיאל באנק) DR. A. GARDNER
56 056		דר. ס. טשורטשיל, סוויט 1, טריק בלאק, 972 מיין סטריט. DR. S. H. CHURCHILL

מזל טוב

צו די

חתנים און כלה'ס

פון היינטיקן מאנאט

מיר האָפן אז איר וועט זיין זייער גליקלאך

קאָנען מיר אייך איינלאדן צו פרובירן רעד ראָז טיי?

רעד ראָז גרין לייבל טיי — רעד ראָז ארענדזש פּיקאָו טיי

רעד ראָז טיי

איז "גוטער טיי"

(פארטזעצונג סומט)

— אבער ווי איז דאס מעגלאך, מיס ראזענשטיין, — האט דער פארליבטער אונגערמאן אויסגערופן לוידנשאפטלאך, ווי קאנט איר פארערן פון די מענשן עס־וואס וואס איז קענן דער נאטור? עס־וואס וואס איז אוממעגלאך? וואס איז דאס לעבן אן ליבע? און וואס רייצט דעם מאן אין דער פרוי, אויב ניט איר ווירקלאכקייט, און איבערהויפט טרייבט איר די זאך צופיל אריבער.

מיס ראזענשטיין האט זיך פאנאנדער געלאכט.

— א מאן קאנטראלירט זיך אין זיין ליבע? ! — האט זי אויסגערופן — אט וועל איך אייך הערציילן א געשיכטע פון אזא מאן:

— אין מיין קאריערע אלס משאריטי אונטערזוכער האב איך זיך באקאנט מיט א יונגער פרוי, וועלכע האט פאר מיר געוויינט מיט ביטערע טרערן, זי האט מאר פארטרויט אז איר פאמיליען לעבן אין אומערטרעגלאך. איר מאן פארוואנ־דעלט זיך אין א קאניבאל ווען אים קומט אויף די ליבע, ער בייסט איר, קנייפּט איר, רייסט איר יערן גליד, און ער איז הונגעריק נאך איר פלייש. און ער איז דוקא זייער באנאבט אין דער ביזנעס־וועלט, און ער איז אויף פראמינענט אין דער געזעלשאפט. זי האט מיר געצייגט וואונדן אויף איר קערפּער פון זיין שטר־רעמדיקער לוידנשאפט. ענדלאך האט זי עס שוין מער ניט געקאנט אריבערטראגן און זי האט אים פאר זיין צו הייסער ליי־בע פארקלאגט אין קאדט און זי האט גע־פאדערט א גט, נאר אין קאדט האט מען פארשטיקט די אורזאכע פון דעם סקאנ־דאל.

— איך וויל ניט זאגן אז אלע מענער זיינען אזעלכע קאניבאלן, אבער איך וויל אייך זאגן, אז א סך זיינען די שטילע טראגעדיעס אין די פאמיליען לעבנס נאר דערפאר וויל איך די מענער דיינקען, אז די קערפערס פון זייערע פרויען זיינען דאס איינגנטום פון זיי, די מענער אליין.

— פונדעסטוועגן זיינען דאך די מער־סטע פרויען צופרידן אין זייער פאמיליען לעבן, אין אין דער ליבע פון זייערע מע־נער, — האט מייקל הייל־בורן ווייטער גע־זאגט.

— פיליכט, — האט מיס ראזענשטיין גערעדט אזוי ווי צו זיך, — מיר אבער עקלט אָפּ די דאזיקע ליבע, און איך וועל קיינמאל ניט הייראטן אז מיין מאן זאל האפן אויף מיין קערפער.

— אבער ווי וועט אהינקומען די הייר־ליקע פליכט פון דער פרוי צו ברייגנגען קינדער אויף דער וועלט, אויב אלע זאלן האבן אייער אייער קאפריזן? דער מענש אליין איז דאך אויך א טייל פון דער נא־טור און זיין פארשטאנד איז א טייל פון אים, און אויב ער האנדלט ווי זיין פאר־שטאנד דיקטירט אים, הייסט עס, אז ער האנדלט יא ווי די נאטור וויל.

דער יונגערמאן האט זיך פארטראכט. די באדינגונג וואס די געליבטע מיידל האט אים געשטעלט איז אים פארגעקומען אזוי משונה'דיק ווייל, דאס ער האט ניט גע־וואוסט וואס צו דיינקען ווענן דעם. ער האט איינפאך ניט געקאנט באגרייפן ווי אזוי א יונגע פרוי קאן זיך אפּזאגן פון דעם פארגעניגן פון ליבע, וואס דאס פארהייראטע לעבן באט אז.

ער האט די דאזיקע מיידל געליבט ער־לאך און אויפריכטיק. ער האט איר גע־ליבט פאר אירע גוטע אייגנשאפטן, אבער ווען ער האט זיך ערלאך געשטעלט די פארגע, אויב ער וועט קאנען דורכפירן איר באדינגונג, האט ער זיך געמוזט גור־דה זיין, אז ניט. ער האט געפילט, אז וואוינען צוזאמען מיט דער געליבטער פרוי, פארבונדן אלס מאן און ווייב, און דאך בלייבן צו איר פרעמד, דאס וועט ניט ער, און ניט קיין אנדער מאן אין דער וועלט ניט קאנען באווייזן.

און וואס לייגנער ער האט נעטראכט אלץ מער האט ער זיך איבערצייגט אין דער אוממעגלאכקייט אנצונעמען איר משונה"דיק באדינגונג, אויב ער וויל נאר בלייבן ערלאך צו זיך אליין. און נאך מער, ער האט פעסט געגלויבט, אז זי אליין וועט עס אויך ניט אויסהאלטן.

ער איז געווען זיכער, אז איר פאדע־רונג איז א מין קאפריז פון א מענשן וואס פירט אן איינזאמן לעבן און פאר־לירט זיין אינטערעס אין דער וועלט און אין אירע פארגעניגנס. נאך דער חתונה, איז ער געווען איבערצייגט, וואונדערדיק אונטער איין דאך מיט דעם געליבטן מאן, וועט זי אויך זיין א פרוי ווי אלע פרויען, און זי וועט אויף וועלן געניסן די שטילע פארגעניגנס פון דעם פארהייר־אטן לעבן.

און אויב די נאנצע זאך איז ניט ערנסט, און זי וועט נאך דער חתונה פילן אנדערש, טא וועט ער דאך ניט בלייב־בען קיין לייגנער, אויב ער וועט איצט אנגעמען איר באדינגונג אויף וועלכער זי אליין וועט שפעטער חרטה האבן.

ער האט אויפגעהויבן צו איר די אור־גען. זי איז געווען פארטרויט און זי האט געקוקט צו דעם שמאלן פאס חימל אזוי פיל וויפיל מען קאן זעען אין דער איינגער נאסוי סטריט.

— איך נעם אן אייער באדינגונג, מיס ראזענשטיין, האט ער אויסגערופן און זיין שטימע האט געציטערט, — איך וועל אייך פירן נאך אונזער הויז אלס מיין פרוי.

— אלס אייער פרוי, אבער ניט אלס אייער ווייב, — האט זי שטיל באמערקט, אויסשטרעקנדיק צו אים איר האנט אויף וועלכער ער האט אפּגעפערט א הייסן קוש.

קאפיטל 10

דער פעטער יאנקל איז געגאנגען דורך דער גאס אויף מעדיסאן סקווער פאר־טראכט מיט א זיסן שמייכל אויף זיינע ענלאכע אויגען.

— אבער ווי איז דאס מעגלאך, מיס ראזענשטיין, — האט דער פארליבטער אונגערמאן אויסגערופן לוידנשאפטלאך, ווי קאנט איר פארערן פון די מענשן עס־וואס וואס איז קענן דער נאטור? עס־וואס וואס איז אוממעגלאך? וואס איז דאס לעבן אן ליבע? און וואס רייצט דעם מאן אין דער פרוי, אויב ניט איר ווירקלאכקייט, און איבערהויפט טרייבט איר די זאך צופיל אריבער.

מיס ראזענשטיין האט זיך פאנאנדער געלאכט.

— א מאן קאנטראלירט זיך אין זיין ליבע? ! — האט זי אויסגערופן — אט וועל איך אייך הערציילן א געשיכטע פון אזא מאן:

— אין מיין קאריערע אלס משאריטי אונטערזוכער האב איך זיך באקאנט מיט א יונגער פרוי, וועלכע האט פאר מיר געוויינט מיט ביטערע טרערן, זי האט מאר פארטרויט אז איר פאמיליען לעבן אין אומערטרעגלאך. איר מאן פארוואנ־דעלט זיך אין א קאניבאל ווען אים קומט אויף די ליבע, ער בייסט איר, קנייפּט איר, רייסט איר יערן גליד, און ער איז הונגעריק נאך איר פלייש. און ער איז דוקא זייער באנאבט אין דער ביזנעס־וועלט, און ער איז אויף פראמינענט אין דער געזעלשאפט. זי האט מיר געצייגט וואונדן אויף איר קערפּער פון זיין שטר־רעמדיקער לוידנשאפט. ענדלאך האט זי עס שוין מער ניט געקאנט אריבערטראגן און זי האט אים פאר זיין צו הייסער ליי־בע פארקלאגט אין קאדט און זי האט גע־פאדערט א גט, נאר אין קאדט האט מען פארשטיקט די אורזאכע פון דעם סקאנ־דאל.

— איך וויל ניט זאגן אז אלע מענער זיינען אזעלכע קאניבאלן, אבער איך וויל אייך זאגן, אז א סך זיינען די שטילע טראגעדיעס אין די פאמיליען לעבנס נאר דערפאר וויל איך די מענער דיינקען, אז די קערפערס פון זייערע פרויען זיינען דאס איינגנטום פון זיי, די מענער אליין.

— פונדעסטוועגן זיינען דאך די מער־סטע פרויען צופרידן אין זייער פאמיליען לעבן, אין אין דער ליבע פון זייערע מע־נער, — האט מייקל הייל־בורן ווייטער גע־זאגט.

— פיליכט, — האט מיס ראזענשטיין גערעדט אזוי ווי צו זיך, — מיר אבער עקלט אָפּ די דאזיקע ליבע, און איך וועל קיינמאל ניט הייראטן אז מיין מאן זאל האפן אויף מיין קערפער.

— אבער ווי וועט אהינקומען די הייר־ליקע פליכט פון דער פרוי צו ברייגנגען קינדער אויף דער וועלט, אויב אלע זאלן האבן אייער אייער קאפריזן? דער מענש אליין איז דאך אויך א טייל פון דער נא־טור און זיין פארשטאנד איז א טייל פון אים, און אויב ער האנדלט ווי זיין פאר־שטאנד דיקטירט אים, הייסט עס, אז ער האנדלט יא ווי די נאטור וויל.

דער יונגערמאן האט זיך פארטראכט. די באדינגונג וואס די געליבטע מיידל האט אים געשטעלט איז אים פארגעקומען אזוי משונה'דיק ווייל, דאס ער האט ניט גע־וואוסט וואס צו דיינקען ווענן דעם. ער האט איינפאך ניט געקאנט באגרייפן ווי אזוי א יונגע פרוי קאן זיך אפּזאגן פון דעם פארגעניגן פון ליבע, וואס דאס פארהייראטע לעבן באט אז.

ער האט די דאזיקע מיידל געליבט ער־לאך און אויפריכטיק. ער האט איר גע־ליבט פאר אירע גוטע אייגנשאפטן, אבער ווען ער האט זיך ערלאך געשטעלט די פארגע, אויב ער וועט קאנען דורכפירן איר באדינגונג, האט ער זיך געמוזט גור־דה זיין, אז ניט. ער האט געפילט, אז וואוינען צוזאמען מיט דער געליבטער פרוי, פארבונדן אלס מאן און ווייב, און דאך בלייבן צו איר פרעמד, דאס וועט ניט ער, און ניט קיין אנדער מאן אין דער וועלט ניט קאנען באווייזן.

און וואס לייגנער ער האט נעטראכט אלץ מער האט ער זיך איבערצייגט אין דער אוממעגלאכקייט אנצונעמען איר משונה"דיק באדינגונג, אויב ער וויל נאר בלייבן ערלאך צו זיך אליין. און נאך מער, ער האט פעסט געגלויבט, אז זי אליין וועט עס אויך ניט אויסהאלטן.

ער איז געווען זיכער, אז איר פאדע־רונג איז א מין קאפריז פון א מענשן וואס פירט אן איינזאמן לעבן און פאר־לירט זיין אינטערעס אין דער וועלט און אין אירע פארגעניגנס. נאך דער חתונה, איז ער געווען איבערצייגט, וואונדערדיק אונטער איין דאך מיט דעם געליבטן מאן, וועט זי אויך זיין א פרוי ווי אלע פרויען, און זי וועט אויף וועלן געניסן די שטילע פארגעניגנס פון דעם פארהייר־אטן לעבן.

און אויב די נאנצע זאך איז ניט ערנסט, און זי וועט נאך דער חתונה פילן אנדערש, טא וועט ער דאך ניט בלייב־בען קיין לייגנער, אויב ער וועט איצט אנגעמען איר באדינגונג אויף וועלכער זי אליין וועט שפעטער חרטה האבן.

ער האט אויפגעהויבן צו איר די אור־גען. זי איז געווען פארטרויט און זי האט געקוקט צו דעם שמאלן פאס חימל אזוי פיל וויפיל מען קאן זעען אין דער איינגער נאסוי סטריט.

— איך נעם אן אייער באדינגונג, מיס ראזענשטיין, האט ער אויסגערופן און זיין שטימע האט געציטערט, — איך וועל אייך פירן נאך אונזער הויז אלס מיין פרוי.

— אלס אייער פרוי, אבער ניט אלס אייער ווייב, — האט זי שטיל באמערקט, אויסשטרעקנדיק צו אים איר האנט אויף וועלכער ער האט אפּגעפערט א הייסן קוש.

קאפיטל 10

דער פעטער יאנקל איז געגאנגען דורך דער גאס אויף מעדיסאן סקווער פאר־טראכט מיט א זיסן שמייכל אויף זיינע ענלאכע אויגען.

— אבער ווי איז דאס מעגלאך, מיס ראזענשטיין, — האט דער פארליבטער אונגערמאן אויסגערופן לוידנשאפטלאך, ווי קאנט איר פארערן פון די מענשן עס־וואס וואס איז קענן דער נאטור? עס־וואס וואס איז אוממעגלאך? וואס איז דאס לעבן אן ליבע? און וואס רייצט דעם מאן אין דער פרוי, אויב ניט איר ווירקלאכקייט, און איבערהויפט טרייבט איר די זאך צופיל אריבער.

מיס ראזענשטיין האט זיך פאנאנדער געלאכט.

— א מאן קאנטראלירט זיך אין זיין ליבע? ! — האט זי אויסגערופן — אט וועל איך אייך הערציילן א געשיכטע פון אזא מאן:

— אין מיין קאריערע אלס משאריטי אונטערזוכער האב איך זיך באקאנט מיט א יונגער פרוי, וועלכע האט פאר מיר געוויינט מיט ביטערע טרערן, זי האט מאר פארטרויט אז איר פאמיליען לעבן אין אומערטרעגלאך. איר מאן פארוואנ־דעלט זיך אין א קאניבאל ווען אים קומט אויף די ליבע, ער בייסט איר, קנייפּט איר, רייסט איר יערן גליד, און ער איז הונגעריק נאך איר פלייש. און ער איז דוקא זייער באנאבט אין דער ביזנעס־וועלט, און ער איז אויף פראמינענט אין דער געזעלשאפט. זי האט מיר געצייגט וואונדן אויף איר קערפּער פון זיין שטר־רעמדיקער לוידנשאפט. ענדלאך האט זי עס שוין מער ניט געקאנט אריבערטראגן און זי האט אים פאר זיין צו הייסער ליי־בע פארקלאגט אין קאדט און זי האט גע־פאדערט א גט, נאר אין קאדט האט מען פארשטיקט די אורזאכע פון דעם סקאנ־דאל.

— איך וויל ניט זאגן אז אלע מענער זיינען אזעלכע קאניבאלן, אבער איך וויל אייך זאגן, אז א סך זיינען די שטילע טראגעדיעס אין די פאמיליען לעבנס נאר דערפאר וויל איך די מענער דיינקען, אז די קערפערס פון זייערע פרויען זיינען דאס איינגנטום פון זיי, די מענער אליין.

— פונדעסטוועגן זיינען דאך די מער־סטע פרויען צופרידן אין זייער פאמיליען לעבן, אין אין דער ליבע פון זייערע מע־נער, — האט מייקל הייל־בורן ווייטער גע־זאגט.

— פיליכט, — האט מיס ראזענשטיין גערעדט אזוי ווי צו זיך, — מיר אבער עקלט אָפּ די דאזיקע ליבע, און איך וועל קיינמאל ניט הייראטן אז מיין מאן זאל האפן אויף מיין קערפּער.

— אבער ווי וועט אהינקומען די הייר־ליקע פליכט פון דער פרוי צו ברייגנגען קינדער אויף דער וועלט, אויב אלע זאלן האבן אייער אייער קאפריזן? דער מענש אליין איז דאך אויך א טייל פון דער נא־טור און זיין פארשטאנד איז א טייל פון אים, און אויב ער האנדלט ווי זיין פאר־שטאנד דיקטירט אים, הייסט עס, אז ער האנדלט יא ווי די נאטור וויל.

דער יונגערמאן האט זיך פארטראכט. די באדינגונג וואס די געליבטע מיידל האט אים געשטעלט איז אים פארגעקומען אזוי משונה'דיק ווייל, דאס ער האט ניט גע־וואוסט וואס צו דיינקען ווענן דעם. ער האט איינפאך ניט געקאנט באגרייפן ווי אזוי א יונגע פרוי קאן זיך אפּזאגן פון דעם פארגעניגן פון ליבע, וואס דאס פארהייראטע לעבן באט אז.

ער האט די דאזיקע מיידל געליבט ער־לאך און אויפריכטיק. ער האט איר גע־ליבט פאר אירע גוטע אייגנשאפטן, אבער ווען ער האט זיך ערלאך געשטעלט די פארגע, אויב ער וועט קאנען דורכפירן איר באדינגונג, האט ער זיך געמוזט גור־דה זיין, אז ניט. ער האט געפילט, אז וואוינען צוזאמען מיט דער געליבטער פרוי, פארבונדן אלס מאן און ווייב, און דאך בלייבן צו איר פרעמד, דאס וועט ניט ער, און ניט קיין אנדער מאן אין דער וועלט ניט קאנען באווייזן.

און וואס לייגנער ער האט נעטראכט אלץ מער האט ער זיך איבערצייגט אין דער אוממעגלאכקייט אנצונעמען איר משונה"דיק באדינגונג, אויב ער וויל נאר בלייבן ערלאך צו זיך אליין. און נאך מער, ער האט פעסט געגלויבט, אז זי אליין וועט עס אויך ניט אויסהאלטן.

ער איז געווען זיכער, אז איר פאדע־רונג איז א מין קאפריז פון א מענשן וואס פירט אן איינזאמן לעבן און פאר־לירט זיין אינטערעס אין דער וועלט און אין אירע פארגעניגנס. נאך דער חתונה, איז ער געווען איבערצייגט, וואונדערדיק אונטער איין דאך מיט דעם געליבטן מאן, וועט זי אויך זיין א פרוי ווי אלע פרויען, און זי וועט אויף וועלן געניסן די שטילע פארגעניגנס פון דעם פארהייר־אטן לעבן.

און אויב די נאנצע זאך איז ניט ערנסט, און זי וועט נאך דער חתונה פילן אנדערש, טא וועט ער דאך ניט בלייב־בען קיין לייגנער, אויב ער וועט איצט אנגעמען איר באדינגונג אויף וועלכער זי אליין וועט שפעטער חרטה האבן.

ער האט אויפגעהויבן צו איר די אור־גען. זי איז געווען פארטרויט און זי האט געקוקט צו דעם שמאלן פאס חימל אזוי פיל וויפיל מען קאן זעען אין דער איינגער נאסוי סטריט.

— איך נעם אן אייער באדינגונג, מיס ראזענשטיין, האט ער אויסגערופן און זיין שטימע האט געציטערט, — איך וועל אייך פירן נאך אונזער הויז אלס מיין פרוי.

— אלס אייער פרוי, אבער ניט אלס אייער ווייב, — האט זי שטיל באמערקט, אויסשטרעקנדיק צו אים איר האנט אויף וועלכער ער האט אפּגעפערט א הייסן קוש.

קאפיטל 10

דער פעטער יאנקל איז געגאנגען דורך דער גאס אויף מעדיסאן סקווער פאר־טראכט מיט א זיסן שמייכל אויף זיינע ענלאכע אויגען.

— אבער ווי איז דאס מעגלאך, מיס ראזענשטיין, — האט דער פארליבטער אונגערמאן אויסגערופן לוידנשאפטלאך, ווי קאנט איר פארערן פון די מענשן עס־וואס וואס איז קענן דער נאטור? עס־וואס וואס איז אוממעגלאך? וואס איז דאס לעבן אן ליבע? און וואס רייצט דעם מאן אין דער פרוי, אויב ניט איר ווירקלאכקייט, און איבערהויפט טרייבט איר די זאך צופיל אריבער.

מיס ראזענשטיין האט זיך פאנאנדער געלאכט.

— א מאן קאנטראלירט זיך אין זיין ליבע? ! — האט זי אויסגערופן — אט וועל איך אייך הערציילן א געשיכטע פון אזא מאן:

— אין מיין קאריערע אלס משאריטי אונטערזוכער האב איך זיך באקאנט מיט א יונגער פרוי, וועלכע האט פאר מיר געוויינט מיט ביטערע טרערן, זי האט מאר פארטרויט אז איר פאמיליען לעבן אין אומערטרעגלאך. איר מאן פארוואנ־דעלט זיך אין א קאניבאל ווען אים קומט אויף די ליבע, ער בייסט איר, קנייפּט איר, רייסט איר יערן גליד, און ער איז הונגעריק נאך איר פלייש. און ער איז דוקא זייער באנאבט אין דער ביזנעס־וועלט, און ער איז אויף פראמינענט אין דער געזעלשאפט. זי האט מיר געצייגט וואונדן אויף איר קערפּער פון זיין שטר־רעמדיקער לוידנשאפט. ענדלאך האט זי עס שוין מער ניט געקאנט אריבערטראגן און זי האט אים פאר זיין צו הייסער ליי־בע פארקלאגט אין קאדט און זי האט גע־פאדערט א גט, נאר אין קאדט האט מען פארשטיקט די אורזאכע פון דעם סקאנ־דאל.

— איך וויל ניט זאגן אז אלע מענער זיינען אזעלכע קאניבאלן, אבער איך וויל אייך זאגן, אז א סך זיינען די שטילע טראגעדיעס אין די פאמיליען לעבנס נאר דערפאר וויל איך די מענער דיינקען, אז די קערפערס פון זייערע פרויען זיינען דאס איינגנטום פון זיי, די מענער אליין.

— פונדעסטוועגן זיינען דאך די מער־סטע פרויען צופרידן אין זייער פאמיליען לעבן, אין אין דער ליבע פון זייערע מע־נער, — האט מייקל הייל־בורן ווייטער גע־זאגט.

— פיליכט, — האט מיס ראזענשטיין גערעדט אזוי ווי צו זיך, — מיר אבער עקלט אָפּ די דאזיקע ליבע, און איך וועל קיינמאל ניט הייראטן אז מיין מאן זאל האפן אויף מיין קערפּער.

— אבער ווי וועט אהינקומען די הייר־ליקע פליכט פון דער פרוי צו ברייגנגען קינדער אויף דער וועלט, אויב אלע זאלן האבן אייער אייער קאפריזן? דער מענש אליין איז דאך אויך א טייל פון דער נא־טור און זיין פארשטאנד איז א טייל פון אים, און אויב ער האנדלט ווי זיין פאר־שטאנד דיקטירט אים, הייסט עס, אז ער האנדלט יא ווי די נאטור וויל.

דער יונגערמאן האט זיך פארטראכט. די באדינגונג וואס די געליבטע מיידל האט אים געשטעלט איז אים פארגעקומען אזוי משונה'דיק ווייל, דאס ער האט ניט גע־וואוסט וואס צו דיינקען ווענן דעם. ער האט איינפאך ניט געקאנט באגרייפן ווי אזוי א יונגע פרוי קאן זיך אפּזאגן פון דעם פארגעניגן פון ליבע, וואס דאס פארהיירא